

Nicu Zaharie
Identitate Prin Har

Copyright © 2017 Nicu Zaharie
nzaharie@gmail.com

Biblioteca Națională a Germaniei înregistrează această publicație în limba română.
Date bibliografice detaliate disponibile pe internet: <http://dnb.d-nb.de>

Citatele biblice, dacă nu se indică altfel, sunt preluate din
versiunea Dumitru Cornilescu a Bibliei în limba română.

Corectură: Daniela Căprar

Design copertă: Ciprian Todea

Dtp: Grace today Verlag, Gerald Wieser

Tipărită: CPI - Clausen & Bosse, Leck

Printed in Germany

Prima ediție 2017

ISBN print: 978-3-95933-305-4

ISBN ePub: 978-3-95933-304-7

Retipărirea și reproducerea, inclusiv ale unor fragmente din această carte,
se pot face numai cu permisiunea autorului.

www.goldbooks.ro

www.gracetoday.de

CUPRINS

1. Sunt copil de Dumnezeu	11
2. Sunt iertat și eliberat	21
3. Hristos trăiește în mine.....	37
4. Nu mai sunt condamnat.....	47
5. Sunt vindecat prin Hristos.....	55
6. Am pace	89
7. Ascult vocea Sa	95
8. Trăiesc prin credință.....	109
9. Sunt beneficiar al promisiunilor lui Dumnezeu	123
10. Folosesc darurile spirituale.....	135
11. Sunt ambasador al lui Hristos	157

INTRODUCERE

Probabil că cea mai mare tragedie a creștinului din zilele noastre este că nu își cunoaște identitatea, autoritatea și drepturile pe care Hristos le-a câștigat pentru el la cruce. Hristos nu a murit pentru El Însuși, nu a purtat bolile Lui și nu a fost pedepsit de Dumnezeu pentru păcatele Lui. El a făcut toate acestea de bună voie, pentru noi.

El nu a plătit nimic Diavolului prin moartea Sa. El l-a biruit pe Satan și ne-a eliberat din împărăția întunericului, făcându-ne părtași cu El la moștenirea Tatălui. Hristos a venit pe acest pământ pentru a ne arăta cum trebuie să trăim, pentru a ne arăta puterea lui Dumnezeu și pentru a ne învrednici, prin ceea ce este El în noi și noi în El, să-L reprezentăm așa cum este.

El nu a venit pentru a ne învăța să răbdăm opresiunile Diavolului până va reveni ca Judecător. Nu a murit pe cruce pentru ca noi să trăim o falsă smerenie prin care să ne justificăm lipsa de credință și să acceptăm jafurile Diavolului ca fiind voia divină.

Isus nu a murit pentru noi doar pentru a ne duce în cer, ci pentru a aduce cerul în inimile noastre. Nu a murit doar pentru a ne asigura viitorul, ci pentru a ne oferi un prezent plin de binecuvântările Sale. Hristos a venit pe acest pământ pentru a ne da viață din abundență.

Dacă până acum nu ai descoperit viața din belșug, mă rog ca filele acestei cărți să te motiveze să crezi ceea ce Dumnezeu spune despre tine în Cuvântul Său că ești și să începi să trăiești de pe această poziție. Mă rog ca Domnul să îți lumineze mintea și inima pentru a înțelege că El te-a rânduit pentru a trăi o viață din belșug!

Prin această carte nu mi-am propus să realizez un studiu teologic despre adevărurile lui Dumnezeu, ci am încercat să prezint cât mai simplu ceea ce a făcut Hristos în viața noastră, cine am devenit prin El, binecuvântările de care avem parte prin jertfa Lui și lucrurile mărețe pe care le putem înfăptui prin El. Nu pretind că știu tot adevărul, dar vreau ca ceea ce știu, să trăiesc și să împărtășesc altora. Nu ne bazăm doar pe experiențe și nici nu micșorăm puterea lui Dumnezeu prin lipsa lor, ci credem că tot ceea ce Isus a spus este adevărat și este pentru noi azi.

Îți doresc o lectură plăcută și fie ca sămânța credinței și a Cuvântului lui Dumnezeu să fie plantată în inima ta, pe măsură ce citești această carte!

Nicu Zaharie

MULȚUMIRI

În primul rând, Îi mulțumesc lui Dumnezeu că mi-a dat harul să fiu contemporan cu oameni ai credinței precum Randy Clark, Bill Johnson, T.L. Osborn, Kris Vallotton, Reinhard Bonnke, Todd White, Joseph Prince, Daniel Kolenda. Prin mesajele lor, atât scrise cât și vorbite, am fost învățat, influențat și motivat să trăiesc o viață de credință, fără bariere și din belșug. Majoritatea dintre ei s-au rugat pentru mine ca darurile Duhului Sfânt să fie transferate și activate în viața mea. Le sunt mulțumitor pentru credințioșia cu care Îl slujesc pe Dumnezeu și pentru moștenirea pe care o lasă generației noastre.

Mulțumesc, de asemenea, soției mele Magda, care m-a susținut neîncetat, indiferent de situațiile prin care am trecut și m-a încurajat să trăiesc pe baza revelațiilor pe care le-am primit. Ea a fost și este cel mai potrivit ajutor din partea Domnului pentru mine. Tot ea m-a încurajat să scriu această carte.

Nu în ultimul rând, mulțumesc și familiei lărgite: părinților, fraților și surorilor, care sunt o continuă binecuvântare pentru mine. Ei au rămas credincioși relațiilor noastre în bucurie, dar și în necaz.

CAPITOLUL 1

SUNT COPIL DE DUMNEZEU

Dar tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu (Ioan 1:12)

Cel mai mare beneficiu pe care îl avem din momentul în care ne întoarcem la Dumnezeu este că devenim copii de Dumnezeu. Când Îl acceptăm pe Hristos în inimile noastre, nu suntem doar iertați de păcate și eliberați de vicii, ci suntem înfiați de Tatăl ceresc și primiți în familia Sa.

Dar, când a venit împlinirea vremii, Dumnezeu a trimis pe Fiul Său, ... ca să răscumpere pe cei ce erau sub Lege, pentru ca să căpătăm înfierea. (Galateni 4:4-5)

Noțiunea de copil de Dumnezeu se folosește în zilele noastre cu un sens general, având conotația de om creat de Dumnezeu. Oamenii spun că sunt copii ai lui Dumnezeu pentru simplul fapt că au fost creați de El. Biblia, însă, ne revelează că această expresie are însemnări mult mai adânci și mai importante.

Doar pentru că ai fost creat de Dumnezeu, nu înseamnă că ești copilul Său. E adevărat că Dumnezeu i-a creat pe Adam și pe Eva, dar, prin păcatul lor, aceștia au pierdut drepturile ce li s-au dat. Neascultând de Dumnezeu, au fost izgoniți departe de privilegiile pe care le aveau în grădina Eden. Începând cu ei, lumea s-a dedat la rău și la fapte păcătoase, îndepărtându-se tot mai mult de Creatorul ei.

Din cauza păcatului s-a creat o ruptură între om și Dumnezeu. Omul a ales să trăiască în afara voii Creatorului său, alunecând tot mai departe de scopul pentru care a fost creat:

*Nelegiuirile voastre pun un zid de despărțire între voi și
Dumnezeul vostru; păcatele voastre vă ascund fața Lui și-L
împiedică să v-asculte! (Isaia 59:2)*

Aceste cuvinte sunt foarte dure dar, în același timp, prezintă realitatea omului fără Dumnezeu. Dacă nu L-ai acceptat pe Isus ca Mântuitor personal, Biblia spune că ești despărțit de Dumnezeu, nu ești copilul Său.

Vestea bună e că de acum poți și tu să-L inviți pe Isus să vină în inima ta. Doar prin El poți fi mântuit. Spune-I chiar acum că îți pare rău de păcatele tale și că dorești ca El să devină Domnul și Mântuitorul tău. Invită-L să preia controlul vieții tale. Nu trebuie să faci ceva special pentru aceasta. Doar vorbește cu Dumnezeu așa cum vorbești cu prietenul tău. El e lângă tine chiar acum. El te vede, te aude și vrea să devină prietenul tău cel mai bun. Dacă ai făcut aceasta, crede că El deja a intrat în inima ta și te va călăuzi în continuare. La începutul acestei cărți găsești o adresă de e-mail la care ne poți adresa întrebările pe care le ai.

Dacă Isus este Mântuitorul tău, atunci tu ești deja copil de Dumnezeu. Nu mai trebuie să faci nimic pentru a câștiga acest

drept. Ai fost înfiat de Dumnezeu în momentul în care L-ai invitat pe Isus în inima ta. Ai primit deja acest statut. Foarte mulți creștini se chinuiesc să câștige favoarea Tatălui pentru a deveni copiii Lui. Oamenii cred că trebuie să facă ei întotdeauna ceva pentru a obține anumite lucruri. Pentru a fi copil de Dumnezeu, tu nu trebuie să faci nimic. Trebuie doar să accepți. Dacă L-ai acceptat pe Isus, atunci acceptă și acest fapt.

În cele ce urmează nu îți voi spune ce trebuie să faci pentru a fi copil de Dumnezeu. Așa cum am spus deja, nu este nimic de făcut în acest sens. Doar crede și acceptă. Totul a fost făcut de Isus Hristos prin moartea Sa pe cruce. El ne-a răscumpărat și ne-a oferit certificatul de înfiere. Odată cu acest drept, ai nenumărate beneficii pe care le voi prezenta în acest capitol.

a. Ești o făptură nouă!

Căci, dacă este cineva în Hristos, este o făptură nouă.

Cele vechi s-au dus: iată că toate lucrurile s-au făcut noi.

(2 Corinteni 5:17)

În momentul în care ai fost născut din nou, ai devenit o făptură nouă. Odată ce Hristos a intrat în inima ta, lucrurile au început să se schimbe. Tu nu mai ești cine erai înainte, o persoană fără viitor și fără speranță. Acum ești în Hristos și ai o identitate nouă!

E adevărat că Diavolul va încerca să te convingă că ești la fel ca înainte, că nimic bun nu s-a schimbat în tine, că nu poți să împlinești poruncile lui Dumnezeu și așa mai departe. Satan va încerca din rășputeri să te țină departe de identitatea pe care ai primit-o prin Isus Hristos. Dar, tu trebuie să știi ca el este un mincinos și ceea ce contează cu adevărat este ceea ce Dumnezeu spune

despre tine. Iar Dumnezeu îți spune că ești o făptură nouă, ești un nou „tu”, iar trecutul tău este șters și lucrurile din viață s-au făcut noi.

Pentru Domnul Isus nu contează cine ai fost sau câte păcate ai făcut. Pentru El nu contează nici măcar gravitatea greșelilor tale. Când te-ai întors la El, trecutul tău a fost șters, ca și cum nu ai fi comis niciodată păcatele respective. Mai mult decât atât, ai fost făcut o persoană nouă, net superioară celei de dinainte.

La fel ca orice adevăr al Împărăției lui Dumnezeu, și pe acesta îl primești tot prin credință. Chiar dacă uneori nu simți că ești o făptură nouă, tu tot ești o făptură nouă pentru că Dumnezeu spune aceasta, iar ceea ce El spune este întotdeauna adevărat.

b. Poți trăi de pe poziția de fiu!

Dacă până acum ai crezut că ai de-a face cu un Dumnezeu mânios, care abia așteaptă să greșești pentru a te putea pedepsi, trebuie să înțelegi că Dumnezeu nu este un stăpân nemilos. El este un Tată iubitor, căruia Îi pasă de tine, iar tu ești fiul sau fiica Lui.

Probabil că de multe ori ești ispitit să crezi că Lui Dumnezeu nu Îi mai pasă de tine și că te-a abandonat, dar nu este așa. El este cu tine în toate circumstanțele vieții. El te ține în brațele Sale, ca un Tată ce își protejează copilul.

El este Tatăl tău, iar tu ești copilul Său. Ce mare onoare să fii copil de Dumnezeu! Nici chiar îngerii din cer nu au această onoare (vezi Evrei 1,2). Dumnezeu ti-a dat ție, cel ce crezi în sacrificiul Fiului Său, acest drept. Acum poți vorbi cu Tatăl tău din cer, de pe poziția de fiu sau fiică.

Se poate ca relația ta cu tatăl tău firesc să nu fi fost una tocmai bună. Poate că tatăl tău nu te-a dorit, te-a ignorat sau te-a abuzat

și s-a comportat urât cu tine. Dumnezeu nu este așa. El te dorește, te iubește, îți acordă atenție și vrea să trăiești de pe poziția de copil al Său.

Sau poate că aici pe pământ ai un tată bun, de care ești mândru și de la care ai avut ce învăța, dar și el este limitat. El te poate ajuta când este aproape de tine și poate să facă multe pentru tine, dar nu îți poate împlini toate nevoile. Dumnezeu, însă, este nelimitat, e lângă tine mereu și prin Isus Hristos vrea să-ți îplinească toate nevoile.

Îmi amintesc de vremurile când trăiam în țară, în același oraș cu părinții mei. De fiecare dată când aveam nevoie de ajutorul lor, puteam apela la ei cu încredere. Când mi se strica ceva în casă îl sunam pe tatăl meu, iar el venea și rezolva problema. La fel era și cu mama mea. Lucrurile s-au schimbat, însă, în momentul în care am plecat împreună cu soția mea în India. Îmi amintesc că într-o zi, fiind departe de casă, m-am rugat Domnului și I-am spus: „Doamne, acum sunt departe de tatăl meu pământesc, dar Tu ești aici cu mine. Acum nu mai am la cine apela când am nevoie de ajutor, decât la Tine. Te rog să nu mă lași fără ajutor nicicând.” Atunci am realizat că Dumnezeu chiar este Tatăl meu și că eu sunt copilul Său. Am realizat că termenul de fiu sau fiică a lui Dumnezeu nu sunt doar niște cuvinte cu care noi, creștinii, ne-am obișnuit atât de mult fără a realiza adevărata lor valoare.

A fi fiu sau fiică de Dumnezeu înseamnă mult mai mult decât un titlu, înseamnă locul nostru lângă inima lui Dumnezeu. A fi copilul lui Dumnezeu definește identitatea noastră împreună cu toate beneficiile și privilegiile pe care le avem în El.

Și voi n-ați primit un duh de robie, ca să mai aveți frică; ci ați primit un duh de înfiere care ne face să strigăm: “Ava! adică: Tată (tradus din greacă: Tăticule)! (Romani 8:15)

Dacă până acuma nu ai înțeles că ești copilul lui Dumnezeu și că poți trăi o viață din belșug de pe această poziție, te încurajez să îți iei în serios rolul de copil al Său. Prin faptul că El te-a înfiat, poți exclama plin de bucurie „Tăticule!”. El te ascultă și se bucură pentru tine atunci când știi cine ești prin El.

c. Ești moștenitor al binecuvântărilor divine!

Din moment ce am fost înfiați de Dumnezeu am devenit și moștenitori a ceea ce Dumnezeu are. Prin faptul că Isus, Fiul Său, a murit pe cruce, Testamentul Său a fost făcut valabil pentru toți copiii Săi. Putem deja să ne bucurăm și să folosim toate lucrurile despre care este scris în Testament că sunt pentru noi. Tot ce a spus Dumnezeu că ne-a dat prin Isus Hristos, putem avea. Tot ceea ce spune Isus că putem face în Numele Său, putem face. Tot ceea ce a spus Isus că vom primi în Numele Său, vom primi.

Adevărat, adevărat vă spun că orice veți cere de la Tatăl, în Numele Meu, vă va da. (Ioan 16:23b)

Am întâlnit creștini care trăiesc la un nivel foarte jos, un nivel de cerșetori. Aceștia vin de multe ori înaintea lui Dumnezeu și, în loc să Îl glorifice pe Domnul pentru ceea ce le-a oferit deja prin jertfa Domnului Isus, se tot plâng și vor ca Dumnezeu să le dea lucrurile pentru care Hristos deja a murit ca să le avem.

Multe binecuvântări devin reale în viața noastră nu în momentul în care ne rugăm pentru ele, ci în momentul în care credem că Hristos a plătit deja în locul nostru pentru a avea acele lucruri.

Nu vreau să minimalizez importanța rugăciunii și a cererilor noastre înaintea lui Dumnezeu. Trebuie să ne rugăm. Trebuie

niciodată nu au bani suficienți pentru a trăi o viață decentă. Probabil că aceasta este una dintre cele mai urâte amăgiri din partea Diavolului.

La fel se întâmplă și cu binecuvântările spirituale. Diavolul ne minte că ne-am putea mândri cu ele și e mai bine să nu ne așteptăm ca Dumnezeu să ne ofere darurile Sale. Din această cauză, mulți copii ai lui Dumnezeu se mângâie cu gândul că, dacă va vrea Dumnezeu să le dea vreo binecuvântare le-o va da, iar dacă nu, nu le va da. Aceasta este tot o amăgire din partea celui rău. Dumnezeu vrea să ne dea binecuvântări, dar noi trebuie să perseverăm în credință, așteptându-ne să le primim.

Dumnezeu este un Dumnezeu al binecuvântărilor. În momentul în care L-am primit pe Isus în inima noastră, am primit și dreptul de a moșteni binecuvântările Sale.

d. Ești prietenul lui Isus!

Nu este mai mare dragoste decât să-și dea cineva viața pentru prietenii săi. Voi sunteți prietenii Mei, dacă faceți ce vă poruncesc Eu. Nu vă mai numesc robi, pentru că robul nu știe ce face stăpânul său; ci v-am numit prieteni, pentru că v-am făcut cunoscut tot ce am auzit de la Tatăl Meu.
(Ioan 15:13-15)

Înainte să fie vândut, Isus le-a spus ucenicilor că ei nu mai sunt robi, ci prietenii Lui. Același adevăr mi se aplică și mie și ție. Noi suntem prietenii Lui Isus. Aceasta înseamnă că noi avem acces la ceea ce face El și putem cunoaște voia și planurile Tatălui.

Este o mare diferență între a fi robul sau prietenul cuiva. Robul este foarte limitat, știe lucruri despre stăpân, știe lucrurile din

exterior, dar nu cunoaște ce e în inima stăpânului său. Un prieten bun, în schimb, cunoaște lucrurile intime și personale despre tine.

Deoarece Isus ne-a făcut prietenii Săi, avem acces la inima Sa și la cele mai intime gânduri pe care El le are. Acum putem să-L slujim nu doar ca niște robi, din obligație, ci ca niște prieteni, din dragoste.

E adevărat că Biblia ne spune ca atunci când facem ceva pentru Dumnezeu, să nu ne lăudăm cu ceea ce am realizat, ci să admitem că suntem niște robi netrebnici, care am împlinit doar ceea ce eram datori să facem. (Luca 17:10) Acest verset nu anulează poziția de prietenie pe care o avem cu Hristos, ci subliniază atitudinea pe care trebuie să o avem atunci când slujim. Prin faptele noastre bune nu vom putea niciodată echivala jertfa Domnului Isus. Prin slujirea noastră nu vom putea niciodată să plătim răscumpărarea pe care o avem prin Hristos. Jertfa Lui este darul Tatălui pentru noi și nu poate fi substituită cu absolut nimic.

Chiar dacă slujirea noastră trebuie făcută în smerenie, noi tot rămânem prieteni ai lui Isus. Așa cum am spus, de pe această poziție cunoaștem inima Sa și putem sluji și mai bine. Ne este ușor să slujim în smerenie, deoarece știm că și El a procedat la fel. Isus este Rege, dar El a slujit ca un servitor pentru a revela dragostea Tatălui.

Chiar dacă un rob poate să facă multe din lucrurile pe care le face un prieten, robul nu va putea simți ca un prieten și nu va avea inițiativa să facă ceea ce face un prieten. Dacă robul se supune din obligație, unor comenzi care îi sunt date de stăpân, prietenul le va împlini din proprie inițiativă și cu bucurie.

Odată ce creștem în relația noastră cu Dumnezeu și cunoaștem inima Sa, vom face ceea ce Îi place Tatălui nu pentru că ne poruncește, ci pentru că ne simțim onorați să facem lucrurile respective. Aceasta va aduce bucurie nu numai Tatălui, ci și nouă, copiilor Lui.

Poruncile Lui devin desfătarea noastră, nu pentru că „trebuie” să le împlinim, ci pentru că e un privilegiu pentru noi, în calitate de copii și prieteni, să descoperim inima Tatălui și să o transpunem în viața noastră. La fel cum Domnul Isus, care Își cunoștea identitatea, a luat ștergarul și a slujit ucenicilor, și noi „luăm ștergarul” și slujim semenilor noștri, nu pentru că așa trebuie (de pe poziția de robi), ci pentru că ne cunoaștem identitatea și vrem să arătăm cum este Împărăția lui Dumnezeu. Noi nu reprezentăm Împărăția Tatălui de pe poziția de sclavi, ci de pe poziția de fii și fiice.

Așadar, prin jertfa Domnului Isus am fost făcuți oameni noi, înfiați în familia lui Dumnezeu, avem la dispoziție binecuvântările Sale și suntem prietenii lui Hristos. Ce mare privilegiu să fi copil de Dumnezeu și, în același timp, să fii și prieten cu El! Ce mare har să fii nu doar copil de Dumnezeu, dar să și moștenești binecuvântările Sale! El este un Tată responsabil, care are mare grijă de noi.

Dacă până acum te-ai luptat din greu să faci ceva pentru a fi pe placul lui Dumnezeu, înțelege că nu acțiunile tale te fac plăcut înaintea lui Dumnezeu, ci identitatea ta. Dacă Îl ai pe Isus în inimă, ai o identitate nouă, ești copilul Său, ești prietenul Său. Odată ce înțelegi acest adevăr, vei face și fapte bune și vei împlini voia Sa ca urmare a relației cu Tatăl tău ceresc. Nu mai trebuie să te chinuiești să faci ceva bun. Faptele bune vor fi prezente în viața ta într-un mod natural, ca rezultat al identității tale.

Dacă te concentrezi mai mult pe ceea ce faci decât pe cine ești, vei ajunge doar religios. Problema este că religia nu te va ajuta la nimic, nici măcar să-ți liniștești conștiința. Cu cât te vei concentra mai mult pe ceea ce faci, cu atât vei fi mai dezamăgit că nu ai făcut suficient. Însă, dacă știi cine ești și pui accent pe identitatea ta de copil de Dumnezeu, vei fi uimit de faptele bune pe care le vei face.

Mai multe cărți despre har,
credință și identitate sunt disponibile pe
www.goldbooks.ro